

Hon går rakt förbi busschauffören med de runda glasögonen. Han betalar för båda - "Familjebiljett". Golvet i tvåan mot Lindängen är blött. Brunt vatten och mönster efter skor.

Hon har hittat platser längst bak i bussen. Inne i ett hörn. Han stöter till en äldre kvinnas bärkassar på vägen dit. Hon ger honom en ond blick. Han ler och råkar andas på henne, hon rynkar på näsan.

Han passerar dragspelet i mitten på bussen. Sätter sig bredvid och hon tittar ut genom ett hål i kondensen på rutan. Hennes hår ligger i stripor över hennes axlar. Hennes jeans har mörka fläckar på låren efter regnet.

Hon är tyst. Hela bussen är tyst även om den är fylld till en tredjedel. Utanför är staden grå och vatten ringer i outstakade rännilar nerför rutorna. Han känner sig tung i huvudet. Inte huvudvärk. Bara tung. Lätt förvirrad. Tar upp sedelbunten ur fickan och räknar pengarna. De skrynkliga slängarna som blivit fuktiga i jeansfickan. 1300, det stämmer var gång han räknar dem och ändå blir han osäker så snart han stoppat dem i fickan.

På ryggen till sättet framför älskar någon Jasmina, i tjockt svart tusch.

//

Hon har händerna mot låren. Det värker i benen. Det värker i korsryggen. Håret ligger i våta stripor mot kinderna och nacken. Hon drar tillbaka det och sätter upp det med en svart hårsnodd. Hon sitter med det ena våta jeansbenet lutande mot hans. Han behöver nya jeans, de här har trasats sönder längst ner och över låren. Den röda dildon iklädd grå kostym med pressveck sitter snett framför dem. Han ser på henne. Han stryker händerna genom det obefintliga håret och ler snett. Hon ser bort. Hans blick bränner. Det rinner vattendroppar nedför bussfönstret.

Hans jeansben ligger mot hennes. Hon lägger handen på hans. Han drar undan den för att räkna pengarna igen och lägger tillbaka de skrynkliga sedlarna i fickan. Han tar hennes hand och kramar den hårt. Hans fingrar är fuktiga och kalla. Det gör ont i ryggen. Skenbenen värker och magen vrider sig gång på gång. Bussen kränger till och hon tvingar spyorna tillbaka ner i magen. Den röda dildon har inte släppt henne med blicken, hon ser honom inte men hon känner blicken. Jävla idiot. Vad tror han.

//

Hans vita sneakers släpper in vatten. Strumporna är blöta och känns obehagliga. Han håller hennes hand. Hennes fingrar är smala och han är rädd att krossa dem om han håller för hårt. Hon har pianofingrar. Fuktig handflata.

En tunnhårig man i kritstrecksrandig kostym som sitter lite längre fram vänder på huvudet med jämna mellanrum och drar på mungiporna. Tittar på henne. Hon har fortfarande blicken ut genom hålet i imman. Han vänder bort blicken från den hånleende mannen och tittar på henne. Hennes bleka kinder. Insjunkna. Håret som faller framför öronen. Dropparna som rinner ner för hennes tinningar. Genom det lilla hålet i kondensen kan han på avstånd se Heleneholmsverket. Någon trycker på en knapp och en svag signal ljuder.

Sekunder senare stannar bussen och den äldre kvinnan med bärkassarna reser sig. Innan hon stiger av vid Sevedsplan stirrar hon på dem med smala ögon. Försvinner ut i regnet. Bussen kränger när den fortsätter. Det rycker till i hennes hand. Han drar fingertoppen mot hennes pekfinger. Känner på lederna, hennes ojämna nagelkant. Hon har huvudet vänt bort från honom. Hon har pianofingrar.

Så känner han sig osäker. Känner med vänsterhanden på fickans utsida för att kontrollera att han inte glömt sin telefon. Det har han inte. Känner efter pengarna. Sticker försiktigt ner handen i fickan och tar upp den lilla sedelbunten. Räknar diskret bredvid låret med en hand. Det stämmer fortfarande.

Han stoppar tillbaks pengarna i fickan och tittar upp. Den tunnhåriga mannen i kostym stirrar igen.

//

Det droppar vatten från håret ner i ansiktet. Hon ryser till. Känner hur de små håren på armarna reser sig. Knottorna på huden sprider sig från midjan och upp över ryggen för att sluta vid nacken. Håret reser sig. Sedan lugnar kroppen sig ett kort ögonblick och en sekund senare rusar återigen de kalla krypningarna. Den röda dildon har handen i byxfickan. Lillfingret hänger utanför. Han vänder sig om. Hon ser bort. Han är värd ett kvarts gram extra. Det rinner sneda regndroppar nedför bussfönstret. Bussen saktar in och någon kliver av. Hon gäspar. Han stryker fingrarna längs hennes underarm. Hans fingertoppar sprider knottor i huden som jagar över armen upp i nacken och ner över ryggen, låren och skenbenen.

Hon kysser honom på kinden. Gäspar. Den röda dildon plockar upp en mobiltelefon och slår in siffror på displayen. Vänder sig emot henne och flinar, blinkar snabbt.

Han känner med handen över jeansens vänstra ficka, drar fingertoppen lätt mot hennes pekfinger. Halsen drar ihop sig och hon sluter ögonen. Det hettar bakom ögonlocken. Hon drar ett djupt andetag och öppnar ögonen. En kvinna med vindjacka och stramt uppsatt hår ser på henne med läpparna hårt sammanpressade innan hon kliver av bussen och fäller upp sitt paraply. Hon sluter ögonen igen och känner hans hand mot huden.

//

Hon börjar bli ordentligt sjuk. Han kan känna hur hon skälver. Han tar upp telefonen ur fickan och tittar på klockan. Hon är snart sju. Snart har de en burk Iktoviril och om ett par timmar ska de träffa Hamid. Hon är blek. Han hoppas att hon inte ska spy upp hamburgaren.

Den tunnhåriga mannen stirrar. Har sin telefon mot örat, hånler. Egentligen vill han döda honom. Gå fram till honom och dunka hans ansikte mot det tjocka glaset till hans blod ligger i svarta fläckar över hans kavaj. Men han gör inget. Han ser bort. Kramar hennes hand.

Bussen passerar bron över ringvägen och ljuset från bilarna nedanför skärs genom vattenprismorna på fönstret.

Han kramar hennes hand. De ska snart av. Bortom ljusen från bilarna och fönsterna i höghusen börjar mörkret sänka sig. Det är vackert. Det är höst.

På ryggen till sättet framför älskar någon Jasmina, i tjockt svart tusch.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linda och Johan bakar pepparkakor med Poeter.se id #23525 innehar upphovsrätten